

гръмахнемъ всѣко беззаконие и неправда, които се стремятъ да издигнатъ срѣдостѣние между народната мечта и могъщата закрилница на славянството — Русия.

Берлинскитъ договоръ създаде една двойка опаска за дѣйствиe на Освободителката. Побѣдите на Плъвенъ и Шипка трѣбваше или да започнатъ нова общеевропейска война за запазването на България, начъртана въ Санъ-Стефано, или да се съгласятъ за едно специално уреждане сѣдбинитѣ на източнитѣ славяни, прѣпоръчано отъ Берлинския конгресъ. Царьтъ-Освободителъ взе послѣдното рѣшение, понеже споменѣтъ само за ново кръвопролитие е терзаяло неговата душа. Него ржководили хуманни чувства въ освободителното дѣло на България, както за това свѣдочатъ неговитѣ думи въ манифеста, издаденъ въ Петроградъ на 3-й февруарий 1879 година по тоя случай: „За да се достигне една спогодба — казва великиятъ Царь-Освободителъ — за да се избѣгнатъ нови международни спрѣчквания, Ние въ непрѣстанното си желание да туримъ край на кръвопролитията и на всички бѣдствия отъ войната, които тегнатъ надъ нашето любезно отечество, изявихме желание да се свика въ Берлинъ единъ конгресъ отъ прѣдставители на всички държави, за да обещадатъ ония членове отъ Санъ-Стефанския прелиминаренъ договоръ, които подлежатъ на общо споразумение. За доказателство пкъ, че ние искрено желаемъ да се постигне едно умиротворение, и като припознахме постановленията на Берлинския конгресъ за съвмѣстни съ цѣльта, която гонимъ — подобрене бита на хри-